

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΠΩΣ ΒΥΘΙΣΑ ΠΕΝΤΕ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ

Τ' «Απομνημονεύματα» τῆς ᾽Αδελίνης ντὲ Μαβὺν. Ἡ σατανικὴ «X. 13». Πῶς ἐργαζόταν ὡς Γερμανίδα κατάσκοπος. Τὰ ἐξωρακτικά ἐργα τῶν Ἀγγλῶν καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ φόν Λίντγκε. Ἡ μερική ἐπίθεσις τῶν Γερμανικῶν ὑποβρυχίων. Τὰ τραγικὰ θύματα τῆς κινήσεως τῆς κατασκοπείας. Πῶς γλύτωσε ἀπὸ τὸν ἔρωτα τοῦ πλοίαρχου φόν Λίντγκε. Ὁ τρυφερισμὸς ἐνὸς ἀδύου, κλπ.

ΥΓΕΣ τις ἡμέρας κυκλοφόρησε στὸ Παρίσι ἓνα πάρα πολὺ ἐνδιαφέρον βιβλίον : Τὰ «Απομνημονεύματα» τῆς ᾽Αδελίνης ντὲ Μαβὺν, τῆς περιφημῆς «X. 13». Ἡ κ. ντὲ Μαβὺν κατὰ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον ἦταν πρῶτος τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Βερολίνου, μὰ κατῴθησε νὰ διαδίδῃ τὴς πληροφορίες τῆς στὸ ἰσχυροῦσι τῶν Ἐξω-εμφυλίων τῆς Γαλλίας. Κανεὶ μάλιστα δὲν θὰ τὴν ἀπαπειλούνταν, ἀν ὁ ἔρωτας δὲν τῆς θάλασσε τὴς ἰποθέσεις τῆς. Ἴδου λοιπὸν πῶς περιγράφει ἡ ἴδια αὐτὴ τὴν περιπέτειά τῆς :

«Ὅταν εἶνε κανεὶς στὴ Μυστικὴ Ὑπηρεσία, γράφει ἡ κ. ντὲ Μαβὺν, παίζει πάντα κορῶνα - γράμματα τῆ ζωῆ του. Γι' αὐτό, στὰ πέντε χρόνια τῆς δράσεώς μου, ποτὲ δὲν ἔρχην στὰ σοβαρὰ τὸν κίνδυνον. Πίστευον διὰ τὴν ἀκρίβειάν μου ὅτι ἡ ἀκρίβεια ἦταν ἡ αἰτία ποὺ κερδοῦσα ἔδωκε τὴς ἰποθέσεις μου. Ἐκεῖνον τὸν καιρὸ βρισκόμην στὴ Βουδαπέστη καὶ ἦμουν ὑπὸ τὴς διαταγῆς τοῦ πλοίαρχου φόν Λίντγκε, ἐνὸς ἐξαιρετικῆς δίστρατου καὶ καλίστου ἀξιωματικοῦ. Στὴν ἀρχὴ τῆς γνωριμίας μου ποτὲ δὲν ἄναγε τὸ σῆμα τοῦ γὰ νὰ μοῦ πῇ μὰ λέξι. Θὰ εἶλε κανεὶς δὲ μὲ περιφροῦσε.

—Μόνον ἡ φροῦλάν Ντόκτορ, συνήθιζε νὰ μοῦ λέη, εἶνε μιά τραγικὴ κατάσκοπος. Ὅλες ἡ ἄλλες ἐρχοῦνται στὴ Μυστικὴ Ὑπηρεσία γὰ ν' ἀποχτήσουν τουαλέτες, μεγαλοπρεπὴ αὐτοκίνητα, καὶ γὰ νὰ κάνουν μὰ ζωῆ ἑκατομμυριούχων. Γιὰ σὰς δὲν ἔχω ἀκόμη σχηματίσει γνώμη. Ἐλλῆξω νὰ διανεύσετε τὴς πληροφορίες ποὺ ἔχω συγκεντρώσει γὰ τὸ αἰτιῶ σὰς...

Ποιὲς ἦσαν ἡ πληροφορίαι αὐταί ; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἦσαν κατὰ τόσο κολακευτικαί. Εἶχα χάσει ὅλη τὴν παρουσίαν μου στὸ Χρηματοστῆριον καὶ ἀναγκαζόμην σπῆρα νὰ κάνω τὴν κατάσκοπον, γὰ νὰ διατηρηθῶ στὸ ἴδιον ἀρτοποιετικὸν περιβάλλον, ποὺ εἶχα συνήθει. Εἶλε δὲσπο λοιπὸν ὁ φόν Λίντγκε νὰ μὴν ἔχη στὴν ἀρχὴ καμμιὰ ἐμπιστοσύνη πὸ μένα. Ἀναγκάσθηκα τότε νὰ κάνω μὰ ἐπιτυχία εἰς βάρος τῆς Ἀγγλικῆς Ἀντικατασκοπείας, γὰ νὰ κερδίσω τὴν ἐμπιστοσύνη του. Ἀλλοστε αὐτὸ μοῦ ἦταν ἐξαιρετικὰ εὐκόλου, γιὰτὶ γνώριζα πολλὰ μυστικά τῶν Ἀγγλῶν. Μιά μέρα λοιπὸν μῆτρα στὸ γραφεῖον τοῦ καὶ τοῦ εἶπα μὲ ἀπάθεια :

—Θὰ σὰς ἐνδιέφερε ἓνας χάρτης τῶν τελευταίων ὁχρωματικῶν ἔργων τοῦ Ἀγγλικοῦ μετώπου, κ. Λίντγκε ;
 Ὁ φόν Λίντγκε ἔβγαλε νευρικά τὰ γυαλιὰ του καὶ μὲ κῆτιψε μὲ τὰ μικρὰ πηλορὰ μᾶτα μου, προσπαθώντας νὰ μὲ ψυχολογήσῃ.
 —Ποσα θέλεις ; μὲ ρώτησε κατόπιν.
 —Ὅχι καὶ μεγάλα πράγματα. Πενήντα χιλιάδες μάρκα, τοῦ ἀπάντησα.

Δέχτηκα, χωρὶς νὰ δείξῃ τὴν κρυφὴ χαρὰ του. Ἐγὼ πράγματι, ἔσπερον ἀπὸ τρεῖς μέρες, κατόρθωσα νὰ προμηθευθῶ ἀπὸ τοὺς φίλους μου ἓναν χάρτη καὶ νὰ ἰδῶ ὅσοι στὸν φόν Λίντγκε. Τὸ σχέδιόν μου ἦταν βέλεια τοῖμορ, μὰ ἔβραζε μὲ κάθῃ θυσίαν νὰ κερδίσω τὴν ἐμπιστοσύνη του. Ὅταν τοῦ ἔδωσα αὐτὸ τὸ σπουδαῖον ἔγγραφο, ἔλαμψε ὀλόκληρος ἀπὸ χαρὰ καὶ μοῦ ἔστριξε μὲ ἐγκαρδιότητα τὸ χεῖρ.

—Φράου Μάρθα Σάρεγκεν, μοῦ εἶπε, ἄς γίνουμε φίλοι. Κατῴθησα νὰ μὲ κάνετε ν' ἀλλάξω γνώμη γὰ σὰς. Εἰσαίτε πράγματι μὰ πολὺτιμος συνεργάτης.
 Κι' ἀλήθειαν, πόσο ἦμουν ἐπιτόνημος, ἀπεδείχθη στὰς τὴν ἑλλῆ μέρα, σύμφωνα μὲ τὴς πληροφορίες ποὺ εἶχα δώσει στον φίλον μου τοῦ Ἀγγλογάλλου. Ἐπέμπε στὰ χεῖρα τοῦ ἀπεσταλιένου τοῦ φόν Λίντγκε, μὸν μετέφερε τὸν χάρτη στὸ Βερολίνο. Ἐκεῖνον, ἀφοῦ τὸν ὀλο-

φόνησαν, τοῦ πῆραν πίσω τὸ σπουδαῖον ἔγγραφο καὶ τὸ ξανάβαλαν στὴ θέσι του, χωρὶς νὰ καταλάβῃ τὴν κλοπὴ κανεὶς. Ὅσο γὰ τὸν φόν Λίντγκε, δὲν μπορούσε νὰ φαντασθῆ ὅτι ἐγὼ τὸν εἶχα καταδώσει καὶ βασανίζονταν μέρες καὶ μέρες γὰ νὰ θυμηθῆ ποῦς ἄλλος ἦξερε τὸ μυστικόν του. Τέλος πίστεψε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ ἀπεσταλιένος του δὲν εἶχε γρητῆσει τὴ γλώσσα του, καὶ γι' αὐτὸ πλήρωσε μὲ τὴ ζωῆ του τὴς φλαυρίες του.

—Κρῆμα, Μάρθα, μοῦ ἔλεγε στενοχωρημένος. Αὐτὴ ἦταν μὰ τρώτης τῆ ζωῆς εὐκαιρία, ποὺ ἔβραζε νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῆ. Ἀς εἶνε, οἱ φίλοι μας οἱ Γάλλοι θὰ μᾶς τὸ πληρώσουν πολὺ ἀκριβὰ. Κῆτιτὰ' αὐτὸ τὸν χάρτη. Αὐτὲς ἔδω ἡ σημασίαις δείχνουν τ' ἀδύνατα σημεῖα τῶν λιμανίων τῆς Γαλλίας, νὰ ποῖα δὲν φρουροῦνται καλά. Ἐνα ἀπ' αὐτὰ τὰ βράδια τὰ ὑποβρυχία μᾶς θὰ κάνουν νὰ χορῆφουν καλά μερικά πολεμικά τους...

—Μπράβο ! Ἐκανα μὲ θαυμασμό. Εἰσαίτε σπουδαῖος ἀνθρώπος, πλοίαρχε φόν Λίντγκε.

Ἐκεῖνος κολακευτικῆ ἀπὸ τὰ λόγια μου καὶ σὰν νὰ περιέμενε αὐτὴ τὴν εὐκαιρία, μοῦ εἶπε μὲ τρυφερότητα :

—Ἔρετε διὰ τὰ μπορούσα νὰ σὰς ἀγατήσω ; Αὐτὴ τὴ σκέψη μου ἤθελα ἀπὸ καιρὸ νὰ σὰς τὴν πῶ.

Δέχτηκα τὸν ἔρωτά του, κρῆφοντας τὴν ἀδηλία ποὺ μοῦ προεξουδῆζε. Ἦθελα μὲ κάθε τρόπο νὰ μάθω ποῖα νύχτα τὰ Γερμανικά ὑποβρυχία θὰ ἐπιχειροῦσαν αὐτὴ τὴν τολμηρὴ ἐπίθεσι. Μὰ ὁ φόν Λίντγκε δὲν ἔβραζε ἀκόμη περισσότερα. Μετὰ δύο μέρες περίμενε τὴν ἀρῆξιν τοῦ ταγματάρχου Λούιτεν, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ ἀνέφερε γὰ ποτε εἶχε ὀρισθῆ αὐτὴ ἡ ἐπίθεσι καὶ σὲ ποῖα λιμάνια θὰ γινόταν.

Ὅμοιολογῶ διὰ τὸν ἀγωνιστικὸν μέρες δὲν πέρασα ποτέ. Ὁ λύβος κυλόμας μὲ μὰ καταραμένη βραδύτητα. Ἐπιτέλους ἓνα μεσημέρι δεχτήκαμε τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Γερμανοῦ ταγματάρχου. Ἦταν ἓνας ἐξαιρετικῆς ὀμορφιάς ἀνδρας, ντυμένος μὲ μεγάλη κομψότητα καὶ τὸ στήθος του ἦταν γυμνὸν παράσημα. Μολοὺς πάντα σὰν νὰ δέταξε καὶ αὐτὴ ἡ ἀσθητικὴ του μὲ σκλάβώθη. Στὸ τραπέζι μᾶς διηγήθηκε ἓνα σφοδρὸν ἱστορικόν

τοῦ ἀπὸ τὸ μέτωπον καὶ δὲν ἀπέκρινε καθόλου τὸν θαυμασμόν τοῦ γὰ τὴν ὀμορφίαν μου. Αὐτὸ μ' εὐχαρίστησε πολὺ. Ὅσο μάλιστα ἔβλεπα τὸν φόν Λίντγκε νὰ χάνῃ τὸ χρομᾶ του ἀπὸ τὴν ἔξληξιαν του, τόσο ἐγὼ κιντοῦσα μὲ περισσότερον ἐνδιαφέρον τὸν ταγματάρχη.

—Ἄν ἦταν Γάλλος, σκεπτάμην, θὰ τὸν εἶχα κολᾶς ἀγατήσει.

—Ὑστερ' ἀπὸ τὸ φαγητό, οἱ δύο Γερμανοὶ ἀπεσῆθησαν στὸ γραφεῖον τοῦ φόν Λίντγκε γὰ νὰ συζητήσουν. Κατάλαβα διὰ εἶχε ἔσθει ἡ κρίσιμος στιγμή. Ἄφρασα νὰ πρῶσι λίγη ὄρα καὶ ἔπειτα μὲ μορφομαστικὸν πόνου καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια, ἀνοίξα τὴν πόρταν τοῦ γραφείου καὶ ἔπεσα στὰ πόδια τοῦ φόν Λίντγκε.

—Σῶστε με, τοῦ φώναξα μὲ μωσῶθητη φωνή. Αἰσθάνομαι φοιχτοὺς πόνους στὸ στομάχι. Φαίνεται διὰ ἔφαγα κανένα δηλητηριασμένον μανιτάρι...

Πράγματι, ἐκεῖνο τὸ μεσημέρι τοὺς εἶχα σερβίρει κατὶ περίφημον ματινάρια τραγητῆ, ποὺ ἄρασαν ἐξαιρετικὰ στὸ Γερμανὸν ταγματάρχη.

Οἱ δύο κατάσκοποι σηκώθησαν ἀμέσως ἀνήσυχου καὶ μ' ἔβαλαν νὰ καθῶσι σὲ μὰ πολυθρόνα, κοντὰ σὸ γραφεῖον τοῦ Λίντγκε, ἐνὸς ὁ πλοίαρχος ἔτρεξε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ προσωπικόν. Ἀπὸ τὴν σαστισμῶρα τοὺς ἔβρασαν νὰ κρῆφουν τὰ μυστικά χαρτιά τους. Μέσα ἀπὸ τὰ δάκρυα μου ἴστε καταρῶσα νὰ δῶ τρεῖς κόκκινες σημασίαις, νὰ διαβάσω τὰ λιμάνια ποὺ εἶχαν σημασιθῆ ἀπάνω σ' ἓναν χάρτη καὶ τὴν ἡμερομηνία τῆς ἐπίθεσεως. Τὸ ἐκόλουπον μου εἶχε πετύχει. Ἦ νύχτα ἐκεῖνη ἦταν ἡ 26ῆ Ἰανουαρίου.

Ὅταν, μὲτὰ μὰ ὄρα...συνήλθα ἀπὸ τοὺς πόνους, ἔζησα τὴν ἄδειαν νὰ κάνω ἓναν περίπατον στὴ Βουδαπέστη, γὰ νὰ μοῦ πρῶσι ὁ πονοκέφαλος. Οἱ Γερμανοὶ μοῦ ἔζητησαν συγγνώμη ποὺ δὲν μπορούσαν νὰ

Ἡ περιφημὴν κατάσκοπος ᾽Αδελίνα ντὲ Μαβὺν, τῆς ὁποίας ἐκυκλοφόρησαν κατ' αὐτὰς στὸ Παρίσι τὰ πολυκόριτα ᾽Απομνημονεύματα.

μέ συνοδεύσουν, γιατί ήταν απροσχημένοι, και μ' άφησαν μ' εχθρότητα να φύγω. Δεν ήθελαν άλλωστε μάρτυρας σ' αυτή την εμπιστευτική συνομιλία τους...

Έγώ, αφού βεβαιώθηκα ότι δεν με παρακολούθουν, έστειλα ένα κρυπτογραφικό τηλεγράφημα στους φίλους μου, στο όποιο ανέφερα αόχη τη σοβαρή πληροφορία. Έπειτα γύρισα χαρούμενη στο μέγαρο του πόν Λίντγκε. «Ολοι έμιασε εκείνο το βράδυ ευχαριστημένοι. Οι Γερμανοί για τη μεγάλη νίκη που θά πετύχωναν τ' υποδοχιά τους κ' έγω για τις πληροφορίες που είχα δώσει στους φίλους μου.

Ύστερ' από μιά εβδομάδα, μιά συνταρακτική είδηση αναστάτωσε το ύπαιθρο και τ'ον Ναυτικών της Γερμανίας. Πέντε υποβρύχια, την ώρα που έκαναν μιά τομήρη επίθεσι στις ναυτικές βάσεις της Γαλλίας, είχαν πέσει μέσα στα δίχτυα των τορπιλλών κ' είχαν ανατιναχθί. Τριακόσιοι αξιωματικοί και ναύτες είχαν βρη τραγικό θάνατο...

Κατάλαβα βέβαια ότι μόλις οι Γάλλοι έλαβαν το τηλεγράφημά μου φρόντισαν να ταπειθήσουν από εκεί που θά περνούσαν τα υποβρύχια ένα πυκνό δίχτυ τορπιλλών. Οι Γερμανοί πάλι, ακολουθώντας πιστά τις οδηγίες του ναυαρχείου τους, δεν είχαν προσέξει αυτό το δίχτυ κ' είχαν πέσει μέσα σ' εκείνη την τρομακτική κόλασι, από την όποια δεν μπορούσαν φρικιά να γλυτώσουν...

Ο πόν Λίντγκε, όσο περνούσε ο καιρός, τόσο άρχισε να γίνεται πιο ζηλιάρης και πιο βαναύσος. Ο έρωτάς του για μένα τόν έτύφλωνε. Κάθε τόσο μ' απειλούσε ότι θά με σκοτώσει. Κι' ήμουν βέβαιη ότι ήταν ικανός να πραγματοποιήσει την άπειλή του. Για ν' απαλλαγώ λοιπόν από αυτόν, απέρριπτα να...θαλασσοώσω λίγο τις ισοθέσεις μου και να φύγω από τη Βουδαπέστη. Όπως λοιπόν ήμουν τομήρη, έγραψα ένα αποκαλυπτικό γράμμα στον πρεσβιτητή της Γερμανίας, του απεκάλυπτα ποιά είμαι και του έλεγα ότι ο Λίντγκε μου είχε προδώσει τη μυστική επίθεσι των υποβρυχιών. Έπειτα πήρα το τραίνο για να επιστρέψω στη Γαλλία.

Καθώς ήμια άργότερα, ο πλοίαρχος πόν Λίντγκε κατηγορήθηκε ως προδότης και ουφειώθηκε μετά λίγες μέρες από Βερολίνο. Αυτή ή περιπέτεια μου, καθώς βλέπετε, όφειλεται μόνο στην τύχη, ή όποια, όπως και πολλές άλλες φορές, με βοήθησε για να πραγματοποιήσω τα σχέδια και την έκδησίσι μου. **ΑΔΕΛΑΙΝΑ ΝΤΕ ΜΑΟΝ**

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΣΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ο άνδρας είνε ή δύναμι, ή γυναίκα είνε ή όμορφιά. Αιτός είνε ό κυρίαρχος νός κ' αυτή ή φρόνησις, που συγκρατεί και ρυθμίζει. Ο Ένας δεν μπορεί να ζήση χωρίς τον άλλον. Γι' αυτό ο Κύριος τους έπλασε δυό, αλλά για ένα και μόνον σκοπό.

Από τ'α 'Ινδικά 'Ιερά βιβλία

Όποιον καταρείται ή γυναίκα, τόν καταρείται κ' ο Ίδιος ο Θεός. 'Ινδικό Ρητό

Τά δάκρυα των γυναικών τραβούν τη φωτιά του ούρανού άπάνω σ' εκείνον που στάθηκε ατία να χυθού. 'Ινδικό Ρητό

Αυστία σ' εκείνον που γελάει με τους πόνους της γυναίκας! Ο Θεός θά γελάση για την προσευχή του. 'Ινδικό Ρητό

Τά άματα των γυναικών είνε ειζάριστα στο αυτό του Κυρίου. Άν θέλουν οι άνδρες να τους άκούση με προσοχή ο Κύριος, πρέπει να ύμνούν τη δόξα του μαζί με τις γυναίκες. 'Ινδικό Ρητό

Όσοι ποθούν να ζήσουν πολλά χρόνια, πρέπει να φροντίζουν για τις γυναίκες και να χαρίζουν σ' αυτές όσα όφρα τους χρειάζονται. 'Ινδικό Ρητό

Χάρις στις παρακλήσεις της γυναίκας, συγκωρησε ο Κύριος το ανθρώπινο γένος. Όποιος το ξεχνάει αυτό, άς είνε καταραμένος... 'Ινδικό Ρητό

Η ενάρετη γυναίκα δεν είνε ανάγκη να κάνει καμιά πράξι έθαιγνωσιού, γιατί δεν μολύνεται ποτέ, ούτε κ' από την πιο πολυλωμένη έπατη. 'Ινδικό Ρητό

Τό μόνο δυσάρεστο στο γάμο είνε τό ότι δεν μπορεί κανείς να χωρήσι τη γυναίκα του...πριν την παντρευτή! Α. Κάφ

Η γυναίκα είνε άδύνατο πλάσμα, προκικμένο με άπίστευτη... δύναμι! Κα Σεγγάλ

Τά μάτια της γυναίκας είνε ή λαμπάρις ή άναμμένες μπρός στον Παράδεισο, για να δείχνουν τις πύλες του στις άγνές ψυχές. Β. Ούγκω

Ο άνδρας δεν είνε τέλειος, παρά μόνο με την βοήθεια της γυναίκας. Κάθε άνδρας που δεν παντρεύεται νέος, πρέπει να στυγματίζεται ως πιποτέσιος! 'Ινδικό Γνωμικό

Όποιος καταφρονεί τη γυναίκα, καταφρονεί αυτή την ίδια τη ητέρα του. 'Ινδικό Ρητό

Η καρδιά της γυναίκας συγκινείται ευκολότερα από την καρδιά του άνδρός. Στόν παραμικρό ήχο έρωτος, ή γυναικεία καρδιά άντηγει άριμωκότατα. Α. Λαφ. Μ. Βισσέ

Η πιο μεγάλη δύναμις του ανθρώπου είνε ή όμορφιά. Ο.ν. Μπαλζάκ

Στόν έρωτα ο άνδρας ζητάει πολύ λίγα πράγματα από τη γυναίκα, ή γυναίκα όμως ζητάει τά πάντα από τον άνδρα. Α.φ.θ. Σολενάουερ

Όταν ή γυναίκες επιβάλλονται στον άνδρα τους, πρέπει να σιωπούν άν θέλουν να μη χάσουν την κυριαρχία τους πάνω σ' αυτόν. Μά κ' όταν τρώνε Ξύλο, πάλι πρέπει να σιωπούν. Η σωτή του δουλιού είνε τρομερή για τόν κύριό του. Ο.ν. Μπαλζάκ

«Την αγάτη σου κ' ένα καλύβι β, λένε οι έρωταίμενοι. Τό δικτύχημα όμως είνε ότι ή αγάτη φεύγει και μιά μένει μοναχά το καλύβι. Γ. Σάνδη

Τό πότε πρέπει ν' αγαπήσης, είνε δυσκολότερο από τό πως πρέπει ν' αγαπήσης. Α. Κάφ

Η θαιμισσιότερη μεταμέρισις του διαβόλου είνε ή γυναίκα. Α. Μυσσέ

ΑΠΟ ΤΟ 97 ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΥ

Ο νεαρός άνθροπολογός Δημήτριος Φραγκόπουλος, κατά τόν πόλεμο του 97, τραυματίσθηκε βαρεια στο πόδι, στη μάχη των Πέντε Πηγαδιών. Οι νοσοκόμοι όμως, τρείς τόν άρμήθουν, οι όποιοι και δικάτηκαν άργότερα γι' αυτό, τόν έγκατέλειψαν να' έφυγαν. Τότε ο τραυματίας, για να μιν πείσι στα χέρια των Τουρκών, έβγαλε το περιστόφο του για ν' αυτοκτονήσει. Αλλά άκριβώς αυτή τη στιγμή έτυχε να περάση από κοντά το εΰξωνος Β. Μάργαρης, ο όποιος έτρεξε, τού άρπασε τόν περιστόφο και τού εΰτε: —Μή, προς Θεού, κ. άνθροπολογά!... —Σκότωσε με, καίμενε Μάργαρη! παρακάλεσε ο άνθροπολογός. —Όχι! όχι! Θά πάμε μαζί στο νοσοκομείο. Βαστούν τά κότσα μου. Και τόν πήρε στόν ώμο του.

Μά στο χειρουργείο, στο όποιο μετέφερε τόν άνθροπολογό τόν ο εΰξωνος, δεν ήπαχε ούτε ίχνος γάλας και έπιδέσιου... Αλλά' ο Μάργαρης έσχισε άμέσως μιά λουριδα από τη φουσανέλλα του, την έβλεψε με ονάντημα και την πρόσφερε στο γιατρό. Και μ' αυτό τόν πρόχειρο επίδεσμο δέθηκε ή πληγή του τραυματία αξιωματικού.

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ Η ΑΡΠΑ ΚΙ' Ο ΚΥΡ ΜΕΝΤΙΟΣ

(Τού 'Ιταλού ΠΡΑΤΙ)

Κάποτε ήπαχε μιά άρπα, ή όποια ήταν άρπημένη άπαλά πάνω στην καταρράσινη γλήη. Ο άνεμος, ψυάντάς την με τό έλαφρό φτερό του, την έκανε ν' άφήη γλυκούς ήχους.

Ο κύρ-γιάδαρος, μόλις πέρασε από εκεί κοντά, σήκωσε τη μουσούδα του και στάθηκε άκίνητος πάνω στα τέσσερα πόδια του, συγκινιμένος, κατάπληκτος! «Επειτα, νουίζοντας ότι ή χορδές εκείνες θά ήχούσαν και στο άγγισμα του ποδιού του, όπως και στο φτερό του άνέμου, σηκωσε τό πόδι του και τ' άφησε να πέσι βαρύν πάνω στο όργανο...

Αλλοίμονο! Η άρπα, ή λεπτοκαμωμένη, θρημματίστηκε οκτωότατα! Τι μπορούσε να κάνει, ή καιμένη;

